ORATIO DE PONTIFICE MAX. ELIGENDO

Ad Illustrissimos, & Reuerendissimos

S. R. E. CARDINALES

POST OBITVM GREGORII XV.

Vaticanum Conclaue ingressuros.

Habita Romæ die XIX. Iulij in Sacrosancta Principis Apostolorum Basilica

A

IOANNE CIAMPOLO

Secretario Apostolico domestico,

Et eiusdem Basil. Canonico

Anno 1623.

ROMAE, Ex Typographia Iacobi Mascardi.

SVPERIORVM PERMISSV.

IVINITATIS oraculum, & generis humani patrocinium vestris suffragijs constituendum nunc est in orbe terrarum Patres Amplissimi. Tanto autem in negotio cum cœli dignitas agatur, & salus gentium, meritò illud sapientissimis Orthodoxæ Ecclesiæ Senatoribus Spiritus sanctus mandauit, ipsum tamen eiusmodi deliberationis exitum fallacibus hominum consilijs omnino non credidit, suumq. tandem arbitrium vult in liberis eligentium voluntatibus dominari. Facilè quidem erat omnipotenti rerum Artifici, è cęlo rursus demittere indicem illā Diuini numinis Columbam, & fausto immortalis eloquij tonitru Beatissimum Patrem terris indicare, & dicere, Hic est. Adeo tamen nostris laudibus miserentis Dei fauet indulgentia, vt cœlestis electionis gloriam, mortalium etiam iudicijs magna ex parte acceptam referri velit. Quod igitur desipiens veterum superstitio æternæ prouidentiæ arcanum in pecudum fibris, & auium tripudio arduis præsertim in consultationibus quæritabat, id nunc sapientius, & fœlicius in cordibus Apostolici Senatus consentientibus Catholica Ecclesia inspectat. Vos ergo Cardinales Illustrissimi *Genus electum, & Regale Sacerdotium estis*, ad quos tamquàm Spiritus sancti Interpretes pertinet successorem Petri deligere, & cœli decretum mundo promulgare.

Matt. 3. *Pet. 1. c. 2.*

Qualis autem esse debeat is homo, quem Diuinitatis Vicaria potestas deceat, cuiusq; pedibus fasces Im-

 perij,

perij, & Principatuum diademata subijciant triumphatores orbis terrarum, orationis meæ munus esset explicare. Verum ego citius in vestris moribus, quàm vos in meis verbis expressam optimi Pontificis imaginem agnouero. Non tamen ab re erit pauca quædam commemorare, quæ ex eligentium Antistitum mentibus extorquere omni semper studio conabitur *discordiarum pater*, & machinator fraudum.

Docet planè ipsemet Pontificatus author, cuius vocem; *corda vestra non obdurantes, audire hodie debeatis*.
Psal. 4.
Vbi enim Petrus in conuentu discipulorum naturam
*Matt.*16. Dei viui in Christo Domino primus agnouit, beatus illicò æternæ sapientiæ testimonio prædicatur ob eam vnam causam, quia *caro, & sanguis non reuelauit ei, sed*
S.Bernar. de consid.lib.2. & 4. *Pater æternus, qui in cœlis est*. O vos in hoc miseriarum carcere beatissimos, si declaraturi Principē Episcoporum, & Moderatorem legum mentis aures constanter occluseritis carni, & sanguini, cuius consilia fraudes, cuius verba blasphemiæ, cuius finis exitiosa, & legum contemptrix vtilitas. Heu quàm semper metuendum est, ne improba hæc Syren animos pelliciat, aut *quasi*
*Pet.*1.*c.*2. *velamen malitiæ libertatem* præseferens, aut grati animi
*Psal.*54. virtutem mancipatis obsequijs simulans. *Molliti sunt sermones eius super oleum, & ipsi sunt iacula*, Arma scilicet
*Psal.*119. Diaboli *cum carbonibus desolatorijs*, quibus cœlum
*Psal.*7. prodit, Ecclesiam oppugnat, & sacerdotij *gloriam in puluerem deducere studet*. Væ illis si qui vmquam reperirentur, qui tanta in consultatione studia, & inimicitias exercerent, eiusq. negotij grauitatem, quod ad sui spectaculum cœlestium, mortaliumq. concilia euocat,

cat, priuatarum rationum momentis penderent, publicæ fœlicitatis obliti. Quod enim crimen, quæ proditio vlciſcentis cœli fulmina torpere non patietur, ſi habeant talia facinora impunitatem? Tantóne honore Diuina clementia dignabitur *hominem natum è muliere, & miſerijs coopertum*, vt eius ſententia Dei Vicarium, & Ianitorem cœli dicere poſſit in terris, ille vero animum de tanta re deliberaturum è ſyderibus deuocabit, atque è totius orbis vaſtitate abductum in priuatarum ædium anguſtias detrudet, conſilium in earum latebris quæſiturus, quod mœrentis Eccleſiæ lachrymas, & cuſtodientium Angelorum vota conſoletur? *Miſcebitur in eo ſpiritus vertiginis*, ſi quis vnquàm id impiè conabitur, *aut dimittetur ſecundum deſideria cordis ſui*. Quo neſcio an grauius ſupplicium cœleſtis ira peccantibus irroget. *Funibus enim delictorum ſuorum peccator conſtringitur*, iiſdemq. machinis, quibus ſibi parabat fœlicitatem, ruinam ſtruit, & dedecus congerit. Sed quò me *zelus domus Domini* rapit *ſpirantem minarum*, & ſacrilegas profanæ calliditatis artes exterrentem? Neque enim eiuſmodi quærelis locum relinquit ampliſſimi Senatus pietas, cuius Patres quamuis patria diſcrepantes, & diſpares lingua, cum eumdem ſpectent Diuinæ gloriæ, & humanæ incolumitatis ſcopum, facilè etiam in *cor vnum, animamq. vnam* coaleſcent. In huius ergo erroris explicata turpitudine ſanctimoniæ veſtræ, & fidei decorem non ſine delectatione poteſtis agnoſcere.

Iob 14. *Iſa.* 19. *Pſal.* 80. *Prou.* 5. *Pſal.* 68. *Act. Apoſt.* 9. *Act. Apoſt.* 4.

Iam verò ſi priuatæ commoditatis obliuiſci ius eſt Pontificios Electores, quid de eo tandem dicendum,

qui in Sede cœlo proxima collocabitur animorum Monarcha, & terrarum custos religiosis Regum obsequijs adorandus? Quamuis enim tanta authoritate polleat inter homines, vt Imperia transferre, Regna constituere, æternitatis fores claudere, atque patefacere possit, Patris tamen, & serui sibi cognomen asciscit, non Domini. Qua quidem ex re facilè conijcere

Paul. ad Heb. c. 7. possumus, Quid ille *segregatus à peccatoribus, & excelsior cœlis factus*, negotij contrahat cum carne, & sanguine. Egreditur ex arctis paterni tecti parietibus communem nationum omnium patrocinium suscipiēs, & in consanguineorum locum, quos relinquit, fideles vniuersos, quibus Christi hæreditas Diuinæ munificentiæ testamento legatur, filios adoptat. Quinimmo

Psal. 44. Ad Ephes. 4. vt *obliuiscatur domum patris sui*, & *veterem hominem exuat*, ac semetipsum quodammodo deserat, ac dedicat, nouum nomen nanciscitur cœlestis Magistri se-

Matt. 16. cutus exemplum. Ille enim Simonem Bariona, vbi ad Pontificatum extulit, glorioso etiam Petri cognomento insigniuit.

Neque se quisquàm, qui ad Apostolatus culmen euehitur, ad inertiæ delicias se vocari arbitretur, & oblectamenta superbiæ. Par quidem est ad personæ supra humanam conditionem elatæ speciem, ac dignitatem sustinendam, Pontificem Maximum auro tegi, fulgere gemmis, coronis redimiri, & succollantium seruorum humeris sublatum quasi supra hominum capita ambulare. Quamuis enim hæc diuitiarum insignia nil aliud re ipsa sint, quàm speciosum quoddam lutum, nihil tamen hìc habemus illu-

strius,

ſtrius, quod aureos ſyderum fulgores, æternaſque cœleſtis Regni pompas poſſit decenter imitari.

At enim inſpicere ille debet non oculis modo, ſed animo, quod ipſi continenter præfertur ſimulacrum Pontificis ſempiterni. Videbit autem eius, cuius vicem gerit, ornatum cuiuſmodi ſit. Illius enim ſolium crux, ſceptrum claui, purpura ſanguis, corona ſpinæ, ſupplicia miſerorum non infulæ dominantium. Deſertor eſt, & Chriſtianam Rempublicam prodit, qui Vicariam Deo operam præſtare ſe profitetur, & *hæreditatem ſuam in Chriſti cruce*, & *laboribus plurimis agnoſcere non vult*. S. Bern. de conſ. lib. 2. Non ideò ſolemnia Pontificatus ornamenta ſunt abijcienda, vt quis *conformis fiat imagini filij Dei*.

Sentiet qui gentis humanæ vulneribus ſollicitè mederi volet, qui ſpinarum aculei ſub triplici illa coronarum ſerie deliteſcant Pontificiam mentem aſſiduè lacerantes. Pretioſum illud ſyrma, quò longius, eò grauius, & plus moleſtiarum ſecum trahens, non raro ſanguineos ferè ſudores è viſceribus paſtoralis charitatis eliciet orbis ruinas miſerantis. Nec militibus ſolum lancea, aut carnificibus claui, ſed *dolori ſuus gladius*, Luca 20. & curis ſua tela ſunt ad Eccleſiaſtici Monarchæ animum vulnerandum, crucique corporeos oculos latenti ſuffigendum.

Si quis ergo hac mente eſt, vt eum inter procumbentium Principum, & adorantium populorum plauſus, ceca hæc, & aſſidua ſupplicia delectent, hic dignum Pontifice Maximo animum gerit, Qui *calicem hunc bibere recuſat*, Matt. 20. & *abſynthium non ſitit cum felle miſtum*? Ibid. c. 27.

mistum? enimuerò ille impudenter ad ſupremi ſacerdotij menſam enititur.

Cogitare ego ſoleo aliquando, quarum moleſtiarum ferax eiuſmodi Principatus ſit, cui vel ipſa conuiuiorum iucunditas, ſollicitudinum campus eſt, & terrorum ſeges. Id autem in hac re penitus perſpicitur.

Exod.16. Cum Deus Iſraeli inhoſpitas deſertarum terrarum ſolitudines peragranti penum præbuit, epulaſque parare voluit, quæ Sybaritarum fercula, quæ Attica bellaria cum cęleſtibus illis cibis conferri tunc

Pſal. 77. potuerunt? Patefactis æthereæ regionis horreis *panem Angelorum*, & *manna omne delectamentum ſuauitatis habens* vulgus hominum, & militum grex manducauit.

Act.Apoſt. c.10. At enim vbi eſurienti quorundam Apoſtolorum Principi menſam è cælo Deus demiſit, non vos præterit, quàm diuerſis eam obſonijs inſtruxerit.

Linteum magnum quatuor extremæ oræ angulis ſuſpenſum ex apertis cęli foribus deſcendit, cuius dapes viperarum virus, draconum ſanies, leonum feritas, rabies vulturum, *omnia denique quadrupedia, & ſerpentia terræ, & volatilia cęli*. Quæ autem alios in repentinam fugam egiſſet tantæ formidinis ſcena, iuſſus eſt ad eam Petrus accedere, & *manducare*. Hæ ſcilicet in cordis triclinio Maximorum Pontificum cęnæ, & delitiæ, quorum paterna præcordia ij gladij ſemper vulnerant, quos contra Catholicam Religionem armata hæreſis diſtringit, ad quorum curam prouinciarum omnium negotia pertinent, quæ tandem nil

Pſal. 59. aliud eſſe comperiuntur, quàm *vinum compunctionis*,

Pſal. 79. & *panis lacrymarum*.

Hac

Hac autem tempestate, qua tot regiones sæuientium bellorum aut lacerauit crudelitas, aut terror oppressit, heu *quàm atrox sylua frementium bestiarum, qui turbulentissima profunditatis Oceanus* futuro Pontifici ostentatur? Quid monstri alat Germania, quid Transyluania minetur, quid Hungaria, atque Dania moliantur, quæ nubes Gallias obumbrent, & Italiam exterreant, vix possumus sine lachrymis commemorare. Tot tamen calamitates inuictum Pontificis animum infringere non debent, sed erigere. Exploratum enim est quid in tanto armorum strepitu authoritas nuper profecerit Sanctissimi Pontificis Gregorij XV. cuius memoriam in Septemtrionis castris fęliciter triumphantem, exterarum nationum voces, & potentissimorum Principum testimonia laudibus sempiternis in cęlum ferunt.

S. Leo Ser. 1. in Nat. Apost. Petri, & Pauli.

Sed quid ego vos diutius moror, Patres amplissimi, Spiritus sancti disciplina imbutos, & ad optimi Pontificis electionem properantes? Vos ipsos consulite; vestra pietas, & rei magnitudo docebit, quid in præsenti opportunitate cęlo spectanti, terrisque è vestro nutu pendentibus debeatis. Templum hoc augustissimum, Religionis sanctuarium, & Principis Apostolorum domicilium, me tacente satis loquitur, quid à vobis hic nationum conuentus exigat tantam authoritatem vni homini delaturis, vt *gens, gens, & Regnum quod non seruierit ei, periturum dicatur*. *Isa. 60.*

Te autem ego pro negotij dignitate nesciens loqui supplex rogo Piscator hominum, & cęlestis Regni clauiger Sanctissime Pontifex Petre, cuius corpus in

sacro

S. Leo Ser. 1. in nat. Apost. *sacro hoc beatæ dormitionis tuæ thoro coram veneramur*, ne
Psal. 44. dedigneris linguam meam in præsentia *tamquàm calamum scribæ* tua verba, tuasq. sententias referentē. Vos autem, dum finem dicendi facio, ipsum de Ecclesiastici nominis maiestate sollicitum ita loqui existimate; Patres amplissimi.

Isa. 9. *Princeps pacis*, & *exercituum Dominus*, *Pater misericor-*
Zach. 1. *diarum*, & *vltionum Deus* diuersa admodum Pontifi-
2. Cor. c. 1.
Psal. 93. cis æterni cognomenta sunt. *Deponentes igitur omnem*
Pet. 1. c. 2. *malitiam*, *& omnem dolum*, *& simulationes*, *& inuidias*,
Cap. 5. eum constituite *Principem Pastorum*, qui modo mitis,
1. Cor. c. 9. modo ferox, *factus omnibus omnia*, non solùm ouibus
Eccl. 15. sibi commendatis pabulum sufficiat *intellectus*, *& vi-*
Psal. 57. *tæ*, sed *molas etiam leonum confringere*, & *dentes peccato-*
Hier. 1. *rum conterere* non timeat. *Virgam vigilantem* omnino videre cupiunt populi in dextera illius, qui pericula
Ad Ephes. c. 6. totius Orbis præcauere, ijsque caput *galea salutis munitum* obiectare debet. Vbi Ecclesiæ dignitas, & animarum incolumitas residet, illuc vel super indignātis
Psal. 90. pelagi procellas, vel *super aspides, & basiliscos* contemptis periculorum minis properanter ambulandum
Ioan. c. 21. est. Egó quidem simul ac Iesum in litore stantem nauigans prospexi, prædæ oblitus, impatiens moræ, & vi charitatis abreptus è cymba in mare seminudus desilui, ducentisque fluctuum cubitis peragratis ad verum nauigantium portum properaui.

Magna, inusitata, & vix humanis viribus patranda in eo requiruntur, qui Regum arbiter, & sacrorum Rex eligatur. Omnes tamen difficultates facilè expugnabit, qui Deum ardenter diligit. Mihi quidem

dem cęli claues, & ligandi, ſoluendique poteſtatem delegaturus Omnipotens Dominus, *trinam* prius *Diuini amoris profeſsionem* exegit. Ergo qui Deum plus alijs omnibus amare dignoſcetur, ille ad ſacrum rerum humanarum faſtigium prouehendus. Charitas enim certiſsima Diuinæ voluntatis teſſera, charitas pretium eſt, quo ſacroſanctum Regnorum Imperium, & Eccleſiaſticæ terrarum Monarchia comparatur.

Matth.16.

S. Leo Ser. 2. in Nat. Petri & Pauli.

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſſimo P. Mag. Sacri Pal. Apoſt.

A. Epiſcopus Hierac.

Imprimatur, Fr. Vincentius Martinellus Magiſter & Socius Reuerendiſs. P. Fr. Nicolai Rodulfij Ord. Prædic. Sacr. Apoſtol. Pal. Mag.